

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ

Αθήνα, 22 Αυγούστου 2022

Προς
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Κωνσταντίνο Τασούλα

Πρόταση για σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής

Εξέταση της υπόθεσης παραβίασης του απορρήτου των επικοινωνιών του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ- ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΛΛΑΓΗΣ και ευρωβουλευτή κ. Νίκου Ανδρουλάκη από την Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών (ΕΥΠ) ή και από άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, την επιβεβαιωμένη απόπειρα παγίδευσης του κινητού του με το κακόβουλο λογισμικό predator, την παράνομη χρήση αυτού στην Ελληνική επικράτεια και την έρευνα για την ύπαρξη ευθυνών του Πρωθυπουργού κ. Κυριάκου Μητσοτάκη και κάθε άλλου εμπλεκόμενου φυσικού ή νομικού προσώπου.

(άρθρα 68 παρ. 2 του Συντάγματος και 144 παρ. 5 εδ. β' του Κανονισμού της Βουλής των Ελλήνων)

Η παραβίαση του απορρήτου των επικοινωνιών του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΛΛΑΓΗΣ και Ευρωβουλευτή κ. Νίκου Ανδρουλάκη από την υπαγόμενη στον Πρωθυπουργό Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών (ΕΥΠ), καθ' ομολογία του ιδίου του Πρωθυπουργού, καθώς και η απόπειρα παγίδευσης του κινητού τηλεφώνου του με τη χρήση κακόβουλου λογισμικού από άγνωστους, μέχρι στιγμής, δράστες, συνιστούν προσβολή θεμελιωδών αρχών και θεσμών του Πολιτεύματος καθώς πλήττουν τουλάχιστον το δικαίωμα σε ελεύθερες και ίσες εκλογές και την αρχή του πολυκομματισμού. Πράγματι πολυκομματισμός δεν νοείται χωρίς ελεύθερη εσωτερική λειτουργία ενός εκάστου των πολιτικών κομμάτων που συνθέτουν το πολυκομματικό σύστημα, ενώ εξάλλου δεν υπάρχει ελευθερία και ισότητα στη διαμόρφωση της βούλησης του εκλογικού σώματος, όταν η Κυβέρνηση και οι υπαγόμενες σε αυτή δημόσιες υπηρεσίες, όπως η ΕΥΠ, είναι σε θέση να γνωρίζουν τις πολιτικές πρωτοβουλίες και διαβουλεύσεις των άλλων πολιτικών σχηματισμών και προσώπων πριν αυτά ενεργήσουν.

Πρόκειται με άλλα λόγια για υπονόμηση της λειτουργίας του δημοκρατικού πολιτεύματος και κατάλυση των στοιχειωδών εγγυήσεων του κράτους δικαίου.

Στις 28 Ιουνίου 2022, ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΛΛΑΓΗΣ απευθύνθηκε στην Ειδική Υπηρεσία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που δημιουργήθηκε μετά την αποκάλυψη των σκανδάλων παρακολούθησης με το παράνομο λογισμικό «Pegasus», για τον έλεγχο των τηλεφωνικών συσκευών από τυχόν παγιδεύσεις.

Από τον πρώτο έλεγχο, που έγινε στη συσκευή του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΛΛΑΓΗΣ διαπιστώθηκε η παρουσία ύποπτου συνδέσμου (link) που συνδεόταν με το παράνομο λογισμικό παρακολούθησης Predator (=αρπακτικό, κυνηγός). Ήταν το μοναδικό κινητό ευρωβουλευτή, ανάμεσα σε εκατοντάδες συναδέλφων του που εξετάστηκαν, στο οποίο είχε γίνει απόπειρα παγίδευσης με το λογισμικό αυτό. Εν συνεχεία σύμφωνα με το σχετικό πρωτόκολλο ασφαλείας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, δημιουργήθηκε ένα αντίγραφο και ακολουθήθηκε πιο ενδελεχής έλεγχος και επανέλεγχος. Κατόπιν των ανωτέρω, σχετική έκθεση εγχειρίσθηκε σε συνεργάτη του προέδρου του ΠΑΣΟΚ – ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΛΛΑΓΗΣ.

Το Predator είναι σύστημα παγίδευσης και παρακολούθησης που παρέχει στον χειριστή του τη δυνατότητα για πλήρη και διαρκή πρόσβαση στη συσκευή του παρακολουθούμενου.

Την Τρίτη 26 Ιουλίου 2022, ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΛΛΑΓΗΣ κατέθεσε μηνυτήρια αναφορά στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου για την απόπειρα παγίδευσης της συσκευής του κινητού τηλεφώνου του με το κακόβουλο λογισμικό Predator. Την Παρασκευή 29 Ιουλίου 2022, την ενεχείρισε στην Αρχή Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών (ΑΔΑΕ).

Μετά την κατάθεση της μηνυτήριας αναφοράς, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ζήτησε τη σύγκληση της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής των Ελλήνων. Η Επιτροπή συνεδρίασε την Παρασκευή 29 Ιουλίου 2022. Κλήθηκαν σε ακρόαση ο τότε Διοικητής της ΕΥΠ και ο Πρόεδρος της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών.

Ο διοικητής της ΕΥΠ δήλωσε, ενώπιον του αρμοδίου κοινοβουλευτικού οργάνου, πλήρη άγνοια για την απόπειρα παγίδευσης του κινητού τηλεφώνου του Νίκου Ανδρουλάκη με το λογισμικό Predator, δεν εκστόμισε, δε, λέξη γι' αυτό που ήδη γνώριζε καλά, δηλαδή την επί τρίμηνο παρακολούθηση του τηλεφώνου του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ από την υπηρεσία της οποίας προΐστατο, με το καθεστώς της (φερόμενης ως) νόμιμης επισύνδεσης

Η υπόθεση πήρε διαφορετική τροπή, όταν ενεπλάκη η ΑΔΑΕ, ενεργώντας προς διερεύνηση της κοινοποιηθείσας προς αυτήν μηνυτήριας αναφοράς, οπότε άρχισαν να αποκαλύπτονται όσα επιμελώς αποκρύπτονταν.

Στις 5 Αυγούστου 2022, το Γραφείο Τύπου του Πρωθυπουργού εξέδωσε δύο ανακοινώσεις παραιτήσεων:

η πρώτη, χωρίς καμία ειδική αναφορά, για την παραίτηση του Γενικού Γραμματέα του Πρωθυπουργού κ. Γρηγόρη Δημητριάδη, και

η δεύτερη, επεξηγηματική και με επίρριψη ευθύνης για «λανθασμένες ενέργειες που διαπιστώθηκαν στη διαδικασία των νόμιμων επισυνδέσεων», για την παραίτηση του εκλεκτού του Μεγάρου Μαξίμου, Διοικητή της ΕΥΠ κ. Παναγιώτη Κοντολέοντα.

Παράλληλα, από το Μέγαρο Μαξίμου διέρρευε στα ΜΜΕ ότι η παραίτηση Δημητριάδη έχει να κάνει με το «κλίμα τοξικότητας». Δεν ανέφερε τότε το παραμικρό για «αντικειμενική πολιτική ευθύνη» την οποία –τρεις μέρες αργότερα – απέδωσε στον παραιτηθέντα και επιλεγέντα από τον ίδιο Γενικό Γραμματέα του, ο Πρωθυπουργός. Ως προς την παραίτηση του κ. Κοντολέοντα, οι ίδιες «κυβερνητικές πηγές» την απέδιδαν στο ότι «δεν υπήρχε ενημέρωση προς το Μέγαρο Μαξίμου» για τη «νόμιμη επισύνδεση».

Ο Πρωθυπουργός και με δική του απόφαση εποπτεύων διοικητικά την ΕΥΠ κ. Κυριάκος Μητσοτάκης, στην τηλεοπτική δήλωσή του, τη Δευτέρα 8 Αυγούστου 2022, κατένειμε σε τρίτους ευθύνες, που ανήκουν όμως ευθέως στον ίδιο, ως εξής:

τη διοικητική ευθύνη στον τέως Διοικητή της ΕΥΠ, για ελλιπή χειρισμό και υποτίμηση της πολιτικής διάστασης της «νόμιμης επισύνδεσης»,

την «αντικειμενική πολιτική ευθύνη» στον μετακλητό δημόσιο υπάλληλο, τέως Γενικό Γραμματέα και στενό συγγενή του.

Ο κ. Μητσοτάκης ισχυρίστηκε ότι ο ίδιος «δεν γνώριζε» και ότι, εάν γνώριζε, θα επέτρεπε την παρακολούθηση των τηλεφωνικών επικοινωνιών του κ. Ανδρουλάκη. Μόλις πριν λίγο, στην ίδια δήλωση, είχε ισχυριστεί ότι οι επισυνδέσεις ήταν τάχα «νόμιμες» και τυπικά επαρκείς, αλλά όχι πολιτικά αποδεκτές. Επιχείρησε δηλαδή να οχυρωθεί πίσω από την εξωτερική νομιμοφάνεια και να την ταυτίσει με τη νομιμότητα, αν και σύμφωνα με τη ρητή διάταξη του άρθρου 5 παρ.3 του Ν.3649/2008 (ΦΕΚ 39 Α), ο εποπτεύων εισαγγελέας δεν νομιμοποιεί απλά δια της υπογραφής του το όποιο αίτημα της ΕΥΠ, αλλά «ελέγχει τη νομιμότητα των ειδικών επιχειρησιακών δράσεων της, που αφορούν θέματα Δικαιωμάτων του Ανθρώπου». Αυτό εξηγεί ενδεχομένως και την παράδοση δήλωσή του Πρωθυπουργού ότι δεν θα επέτρεπε να συμβεί κάτι «νόμιμο».

Ανεξάρτητα από τους ισχυρισμούς του κ Πρωθυπουργού, η ευθύνη του είναι δεδομένη, αμείωτη και μη μεταβιβάσιμη:

Ως διοικητικός εποπτεύων την ΕΥΠ, υπερκείμενος του Διοικητή της ΕΥΠ, κατά τις παρ. 1 και 4 του άρθρου 21 του νόμου 4622/2019 περί επιτελικού κράτους, όφειλε να είχε λάβει τα προσήκοντα μέτρα αποτροπής ενεργειών για την παρακολούθηση βουλευτή/ευρωβουλευτή ή/και πολιτικού αρχηγού, χωρίς τη γνώση του. Δεν το είχε πράξει. Αυτό, συνιστά ερευνητέα παράλειψη, εκτός από πλημμελή άσκηση των καθηκόντων του.

Αμέσως μετά την ανάληψη της διακυβέρνησης της χώρας, ο κ. Πρωθυπουργός έθεσε την ΕΥΠ υπό τον άμεσο διοικητικό και πολιτικό έλεγχό του, προσαρμόζοντας ακόμη και τα προσόντα της θέσης του διοικητή σε αυτόν που ήδη είχε επιλέξει ο ίδιος.

Στη συνέχεια, επέφερε αλλαγές στη σχετική νομοθεσία, με επιλογές στοχευμένες, όπως προκύπτει εκ των υστέρων, με χαρακτηριστική την παύση της ενημέρωσης του

παρακολουθούμενου από την ΑΔΑΕ, όταν η άρση του απορρήτου της επικοινωνίας του γίνεται για λόγους εθνικής ασφάλειας.

Η κατάχρηση της έννοιας της «εθνικής ασφάλειας» είναι πλέον κραυγαλέα, έτσι όπως χρησιμοποιείται αδιακρίτως από την αρμόδια υπηρεσία ο λόγος αυτός, προκειμένου να είναι δήθεν ανέλεγκτες όλες οι παρακολουθήσεις, καθώς κατά την καταχρηστική ερμηνεία, που φαίνεται να έγινε εν προκειμένω από όλους τους εμπλεκόμενους προς περιγραφή του Συντάγματος και των εφαρμοστέων διατάξεων, υπό το πρόσχημα αορίστως επικαλούμενων λόγων «εθνικής ασφάλειας δήθεν δεν απαιτείται αιτιολογία, δεν απαιτείται ενημέρωση και δεν απαιτείται, πλέον, η έστω εκ των υστέρων, γνωστοποίηση της παρακολούθησης στον παρακολουθούμενο.

Το άρθρο 19 παρ. 1 του Συντάγματος προβλέπει:

«1. Το απόρρητο των επιστολών και της ελεύθερης ανταπόκρισης ή επικοινωνίας με οποιονδήποτε άλλο τρόπο είναι απόλυτα απαραβίαστο. Νόμος ορίζει τις εγγυήσεις υπό τις οποίες η δικαστική αρχή δεν δεσμεύεται από το απόρρητο για λόγους εθνικής ασφάλειας ή για διακρίβωση ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων...».

Σε εκτέλεση των επιταγών του άρθρου αυτού, ψηφίστηκε ο ισχύων εκτελεστικός νόμος Ν. 2225/1994, «Για την προστασία της ελευθερίας της ανταπόκρισης και επικοινωνίας και άλλες διατάξεις».

Το άρθρο 3 παρ. 1 του νόμου 2225/1994 ορίζει ότι «αίτηση για άρση του απορρήτου μπορεί να υποβάλλει μόνο δικαστική ή άλλη πολιτική, στρατιωτική ή αστυνομική δημόσια αρχή στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγεται το θέμα εθνικής ασφάλειας που επιβάλλει την άρση.» Πολιτική αρχή αρμόδια για θέματα εθνικής ασφάλειας είναι η Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών (Ε.Υ.Π.). Συγκεκριμένα ο νόμος 3649/2008 ορίζει ότι αποστολή της Ε.Υ.Π. είναι η εντός του Συνταγματικού πλαισίου και των νόμων αναζήτηση, συλλογή, επεξεργασία και γνωστοποίηση στις αρμόδιες αρχές των πληροφοριών που αφορούν, στην προστασία και προώθηση των πολιτικών, οικονομικών, στρατιωτικών και εν γένει εθνικών στρατηγικών συμφερόντων της Χώρας, στην πρόληψη και αντιμετώπιση δραστηριοτήτων που συνιστούν απειλή κατά του δημοκρατικού πολιτεύματος, των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ανθρώπου, της εδαφικής ακεραιότητας και της εθνικής ασφάλειας του Ελληνικού Κράτους, καθώς και του εθνικού πλούτου της Χώρας και στην πρόληψη και αντιμετώπιση δραστηριοτήτων τρομοκρατικών οργανώσεων, καθώς και άλλων ομάδων οργανωμένου εγκλήματος.

Η επίκληση λόγων «εθνικής ασφαλείας» πρέπει συνεπώς να ερμηνεύεται συσταλτικά και η εφαρμογή της να είναι σύμφωνη με τις αρχές του κράτους δικαίου και της αναλογικότητας.

Κατά τη συζήτηση της Δ' Αναθεωρητικής Βουλής του 1986 με την οποία αναθεωρήθηκε η ως άνω διάταξη, ο Καθηγητής του Ποινικού Δικαίου και τότε Υπουργός Δικαιοσύνης Γ.Α. Μαγκάκης, αποσαφήνισε την έννοια του όρου εθνική ασφάλεια λέγοντας τα εξής (Πρακτικά Βουλής ΣΤ' Αναθεωρητική, Δ' περίοδος, Προεδρευομένης Δημοκρατίας, Σύνοδος Α, σελ. 612.):

«...Τι είναι αυτή η εθνική ασφάλεια. Η εθνική ασφάλεια είναι τα κυριαρχικά μας δικαιώματα, το δικαίωμα εθνικής κυριαρχίας. Αυτή είναι η εθνική μας υπόσταση, η εθνική μας κυριαρχία,

η οποία περιλαμβάνει βέβαια και την εδαφική υπόσταση και όλα τα άλλα εθνικά δίκαια. Επομένως, απειλή κατά της εθνικής ασφάλειας σημαίνει ακριβώς απειλή κατά των εθνικών, ελληνικών, κυριαρχικών δικαιωμάτων, με πιο χειροπιαστή μορφή την εδαφική ακεραιότητα. Επομένως, όλη η περίπτωση πρέπει να ερμηνευτεί, να θεωρηθεί ότι βρίσκεται σε απόλυτη συνάρτηση με τον πόλεμο και την επιστράτευση εξ εξωτερικών κινδύνων. Αντίθετα ο εσωτερικός κίνδυνος είναι όταν έτσι όπως τον περιγράφει, επιτρέψτε την ανατριχιαστική εικόνα -κυλήσουν τα τανκς, όταν έχουμε, όπως το λέει, πρότασή μας, εκδήλωση ενόπλου κινήματος προς ανατροπή του δημοκρατικού πολιτεύματος. Αυτό είναι το σαφές, κατά την άποψή μας, νόημα της διατάξεως και δεν εμπεριέχει κανένα κίνδυνο να βρεθούμε και να κυλήσουμε σε καταστάσεις άσχημες του παρελθόντος...».

Ο πυρήνας του όρου «εθνική ασφάλεια» λοιπόν, αν και αυτή αποτελεί μία αόριστη νομική έννοια, συνάπτεται μόνο με την υπόσταση του κράτους στις εξωτερικές του σχέσεις (Ν. Αλιβιζάτος, Η Συνταγματική θέση των ενόπλων δυνάμεων, Ι. Η αρχή του πολιτικού ελέγχου, εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, 1987, σελ. 200).

Η «εθνική ασφάλεια» επομένως, αφορά την προστασία του ελληνισμού, μέσα και έξω από τα σύνορα της χώρας, από αλλοεθνείς παράγοντες. Αναφέρεται στις εξωτερικές κυρίως σχέσεις της χώρας και περιλαμβάνει πρώτιστα την προάσπιση και διαφύλαξη της ακεραιότητας της χώρας από τον αλλοεθνή επιβουλέα, την αντιμετώπιση της κατασκοπείας και μπορεί να επεκτείνεται στην καταστολή της εξάπλωσης και διάδοσης στο εσωτερικό της χώρας των κυκλωμάτων διεθνούς τρομοκρατίας, δεν δύναται όμως να αντιταχθεί κατά «εσωτερικών εχθρών» (Ν. Παπαδόπουλος, Η προστασία του απορρήτου της επικοινωνίας, Ερμηνευτική προσέγγιση του άρθρου 19 του Συντάγματος της Ελλάδας, εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη, 2008, σελ. 282) .

Η εθνική ασφάλεια περαιτέρω, περιλαμβάνει όχι γενικά τη δημόσια ασφάλεια, αλλά αποκλειστικά ό,τι αναφέρεται στην προάσπιση της χώρας έναντι εξωτερικών κινδύνων (Χρυσόγονος, Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα, εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη, 2006, σελ. 261) .

Επομένως, η άρση του απορρήτου για λόγους εθνικής ασφάλειας πρέπει να στηρίζεται στα προπεριγραφόμενα σαφή και συγκεκριμένα κριτήρια, διαφορετικά συντελείται κατά παράβαση του άρθρου 19 παρ.1 Συντάγματος.

Πλέον συσταλτική ερμηνεία της έννοιας της εθνικής ασφάλειας και ιδιαίτερη αιτιολόγηση και εξατομικευμένη κρίση από τα αρμόδια όργανα επιβάλλεται ασφαλώς και λόγω της ιδιαίτερης νομικής θέσης του Βουλευτή, που απολαμβάνει αυξημένων εκ του συντάγματος εγγυήσεων, όπως το ακαταδίωκτο του άρθρου 61 του Συντάγματος και η βουλευτική ασυλία του άρθρου 62 του Συντάγματος. Ειδικότερα σε σχέση με τον κ. Ανδρουλάκη ως Ευρωβουλευτή, η σχετική κατοχύρωση προβλέπεται στην ιδρυτική Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) μέσω του Πρωτοκόλλου 7 «Περί προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης» (ΕΕ C-310/261, της 16.12.2004). Στο άρθρο 8 του Πρωτοκόλλου ορίζεται σαφώς και αδιαστίκτως και απευθείας σε επίπεδο δικαίου της ΕΕ, ότι «Τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν υπόκεινται σε έρευνα, κράτηση ή δίωξη για γνώμη ή ψήφο δοθείσα κατά την άσκηση των καθηκόντων τους». Συνεπώς, οποιαδήποτε

έρευνα με τη μορφή της παρακολούθησης σχετική με την άσκηση των καθηκόντων του Ν. Ανδρουλάκη στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι *per se* και απολύτως παράνομη απευθείας εκ του ευρωπαϊκού δικαίου. Με την έννοια αυτή δεν καλύπτεται ούτε κατά τον τύπο από οποιαδήποτε διαδικασία έγκρισης της επισύνδεσης.

Κατά τα λοιπά στο άρθρο 9 ορίζεται ότι τα μέλη του ΕΚ κατά τη διάρκεια των συνόδων του Κοινοβουλίου «απολαμβάνουν εντός της επικρατείας των κρατών τους, των ασυλιών που αναγνωρίζονται στα μέλη του Κοινοβουλίου του κράτους τους».

Επανελημμένα, από την στιγμή που αποκαλύφθηκε η απόπειρα παγίδευσης του κινητού του τηλεφώνου με το λογισμικό Predator και η παρακολούθησή του με νόμιμη επισύνδεση από την Ε.Υ.Π, τέθηκε στον κ. Πρωθυπουργό από τον αρχηγό του ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΛΛΑΓΗΣ το σαφές και ευθύ ερώτημα: για ποιο λόγο επιλέχθηκε να παρακολουθηθεί πολιτικό πρόσωπο, από ποιον ζητήθηκε να παρακολουθηθεί και ποιος τελικά αποφάσισε ότι έπρεπε να παρακολουθηθεί .

Τέθηκε δημόσια το εύλογο ερώτημα, αν, εν προκειμένω, συνέτρεχε περίπτωση είτε «διακρίβωσης ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων» είτε «λόγων εθνικής ασφάλειας», όπως επιτάσσει ο νόμος.

Τα ερωτήματα γίνονται πιο πιεστικά και αποκτούν καθολική πολιτική διάσταση, υπό το φως προηγούμενων αποκαλύψεων και καταγγελιών για την παρακολούθηση δημοσιογράφων ή του τηλεφωνικού κέντρου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Κατόπιν αυτών, πρέπει να διερευνηθεί, χωρίς καμία χρονοτριβή, ποια πολιτικά πρόσωπα ή άλλοι δημόσιοι λειτουργοί, είναι υπόλογοι για την παραβίαση του Συντάγματος και υπέχουν πολιτικές ή άλλες ευθύνες. Ευθύνες, όχι με την έννοια της αντικειμενικής ευθύνης, που δημόσιο πρόσωπο εξ ορισμού φέρει, όταν ασκεί την εποπτεία και τον έλεγχο συγκεκριμένης υπηρεσίας, αλλά με την έννοια πράξεων ή παραλείψεων του που συνέβαλαν στη διαμόρφωση του μη σύννομου αποτελέσματος.

Κατόπιν των ανωτέρω, προτείνουμε τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής, κατά τα άρθρα 68 παρ. 2 του Συντάγματος και 144 παρ. 5 εδ. β' και επόμενα του Κανονισμού της Βουλής των Ελλήνων, για να διερευνήσει άμεσα και να διαλευκάνει πλήρως την σκοτεινή και σκανδαλώδη υπόθεση της παραβίασης του απορρήτου των επικοινωνιών του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΛΛΑΓΗΣ και ευρωβουλευτή Νίκου Ανδρουλάκη.

Ειδικότερα, και προκειμένου να αποδοθούν τυχόν υπάρχουσες πολιτικές, ποινικές ή πειθαρχικές ευθύνες, ζητούμε να διερευνηθεί πλήρως :

Ποιος ζήτησε τη «νόμιμη επισύνδεση» των επικοινωνιών του κ. Ν. Ανδρουλάκη, για ποιο λόγο και σε ποια τεκμηρίωση στηρίχθηκαν οι λόγοι «εθνικής ασφάλειας»; Λήφθηκε υπόψη η ιδιότητα του κ. Ανδρουλάκη ως μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου; Ήταν, ο κ. Ανδρουλάκης ελεγχόμενος για κατασκοπεία ή τρομοκρατία ή επιβουλή κατά του πολιτεύματος και της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας;

Ποιος επιχείρησε να παγιδεύσει το κινητό τηλέφωνο του προέδρου του ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΛΛΑΓΗΣ με το κακόβουλο λογισμικό Predator; Συνδέεται το γεγονός με την δήθεν «νόμιμη επισύνδεση» στις τηλεφωνικές επικοινωνίες ενός προσώπου και, εν τέλει, ενός κόμματος από την Ε.Υ.Π.; Υφίσταται δίκτυο διασυνδεδεμένων άμεσα ή έμμεσα με την Ε.Υ.Π ιδιωτικών εταιρειών που συνεργάζονται με το Κέντρο Τεχνολογικής Υποστήριξης Ανάπτυξης Καινοτομίας (ΚΕΤΥΑΚ) της ΕΥΠ ή με οποιαδήποτε άλλη χρηματοδοτούμενη από το ελληνικό κράτος οντότητα;

Σε ποιες συγκεκριμένες περιπτώσεις πολιτικών και άλλων προσώπων έχουν υπάρξει επισυνδέσεις ή παγιδεύσεις τηλεφώνων με τη χρήση κακόβουλου λογισμικού και για ποιο χρονικό διάστημα; Ποιοι δύνανται να χρησιμοποιούν το κακόβουλο λογισμικό predator στην ελληνική επικράτεια και ποιες οι σχέσεις αυτών με πολιτικά πρόσωπα και δημόσιους λειτουργούς;

Υπάρχει στην κατοχή και ποιών το περιεχόμενο των υποκλοπών της ΕΥΠ; Ακολουθήθηκε η στο νόμο προβλεπόμενη διαδικασία γνωστοποιήσεων των σχετικών εισαγγελικών διατάξεων; Συντάχθηκαν οι προβλεπόμενες εκθέσεις και σε ποιους κοινοποιήθηκαν; Σε ποιές υπηρεσίες, οργανικές μονάδες και πρόσωπα γνωστοποιήθηκαν τα αρχεία που δημιουργήθηκαν από την επισύνδεση της ΕΥΠ στο κινητό του Νίκου Ανδρουλάκη;

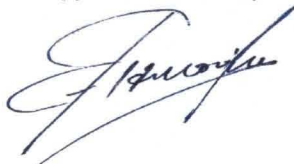
Επειδή η πρόταση αυτή υπογράφεται από τον απαιτούμενο (κατά τα άρθρα 68 παρ. 2 του Συντάγματος και 144 παρ.5 του Κανονισμού της Βουλής των Ελλήνων) αριθμό βουλευτών και επειδή πληρούνται οι απαιτούμενες προϋποθέσεις ζητάμε να συγκληθεί η Ολομέλεια της Βουλής των Ελλήνων, προκειμένου να ληφθεί απόφαση για σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής με το προτεινόμενο, ως ανωτέρω αναλύεται, αντικείμενο έρευνας.

Οι υπογράφοντες βουλευτές

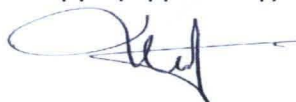
Μιχάλης Κατρίνης

Ευαγγελία Λιακούλη

Γεώργιος Αρβανιτίδης

Κωνσταντίνος Σκανδαλίδης

Νάντια Γιαννακοπούλου

Αντωνία (Τόνια) Αντωνίου

Ιλχάν Αχμέτ

Χρήστος Γκόκας

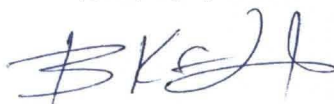
Γεώργιος Καμίνης

Χαράλαμπος Καστανίδης

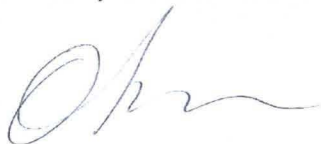
Βασίλης Κεγκέρογλου

Χαρά Κεφαλίδου

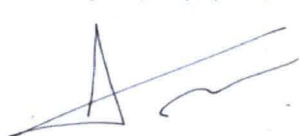
Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος

Δημήτριος Κωνσταντόπουλος

Ανδρέας Λοβέρδος

Γεώργιος Μουλκιώτης

Μπουρχάν Μπαράν

Δημήτριος Μπιάγκης

Απόστολος Πάνας

Γεώργιος Παπανδρέου

Ανδρέας Πουλάς

Γεώργιος Φραγγίδης

